

[Helge Sander]

vi forhåbentlig lov til at vente længe på i spænding.

Jeg er mildest talt også bange for, at der er stærke kræfter i den nuværende regering, som også trækker i den forkerte retning. Regeringens forslag om at hæve investeringsloftet for LD og ATP er et signal herom. Tydeligt blev det, da regeringen afviste at lade forslaget ledsage af en øget ret til, at ældre lønmodtagere kunne tage deres penge ud til egne investeringer. Det var trist, at man ikke viste vilje her, for en øget mulighed for selv at investere egne indefrosne midler ville jo være et skridt i den rigtige retning, når vi her i dag taler om reel demokratisering.

Vi må slå fast, at vejen til øget reel demokratisering ikke går over øgede fondsdannelser, men tværtimod skal bygge på bedre investeringsmuligheder for den enkelte. Det kræver et bedre erhvervs-klima, og det kræver ikke mindst, at de, der investerer, ikke udsættes for ændrede skatteregler. Regeringens nye skatte-love om beskatning af aktieavancer og goodwill er et klart eksempel på et skridt i den forkerte retning.

SF ønsker at øge medarbejdernes muligheder for reel indflydelse. Igen er det et vellydende forslag, men hvad er det egentlig, der ligger bag SF's tanker? Regler om indflydelse på den enkelte arbejdsplads er jo fastsat ved overenskomst og aftaler. Mener SF virkelig, at man skal forbedre lovgivningen på de rent aftaledækkede områder? Jeg kan roligt fastslå, at det mener vi afgjort ikke i Venstre. Vi er skuffede, hvis det er den slags tanker, der ligger bag. Vi kan fra vores side ikke støtte f.eks. forsøg på at sætte aftaler og samarbejdsudvalg ud af kraft.

Samlet må vi sige, at viljen bag SF's forslag er god nok – bedømt alene på overskrifterne. Alle ønsker at støtte demokratisering og indflydelse for den enkelte. Men det er en misforståelse at tro, at den opgave løses gennem centrale fonde eller ved forberedelse af lovindgreb i overenskomsterne.

Og som det allerede er fremgået af disse bemærkninger, kan jeg sluttelig sige, at Venstre ikke kan støtte det af hr. Holger K. Nielsen fremsatte dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan sige til hr. Helge Sander, at vi selv-

følgelig ikke har tænkt os at sætte eksisterende aftaler på arbejdsmarkedet ud af kraft. Det, vi foreslår i vores dagsorden, er at nedsætte et udvalg, der kan se på, hvordan man kan komme i gang med en yderligere udvikling af demokratiet på arbejdspladsen, og det er jo indlysende, at det skal gennemføres i sammenhæng med parterne på arbejdsmarkedet.

Men der er da naturligvis også en mulighed for, at Folketinget kan komme ind i billedet her. Det lå også i det gamle radikale forslag og har ligget i hele den diskussion, vi har haft om demokrati på arbejdspladsen her i Folketinget gennem årene.

Så nævner hr. Helge Sander Østeuropa og siger: Jamen man havde jo kommunismen, der brød sammen, og SF er stadig væk påvirket af kommunismen og Østeuropa, og hvad ved jeg. Jeg har hørt den et par gange, men lad mig alligevel sige to ting til hr. Helge Sander.

For det første blev SF dannet i protest imod de kommunistiske lande i Østeuropa. Vi har aldrig haft hverken lod eller del i de udemokratiske systemer, der var i Østeuropa.

For det andet vil jeg godt sige til hr. Helge Sander, at den liberalisme, hr. Helge Sander står for, har man faktisk gennemført derovre i Østeuropa efter sammenbruddet. Skal jeg nævne en af konsekvenserne af den? Det er, at i Rusland er andelen af mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen, nu oppe på næsten 70 pct. Man har i Rusland set den største sociale nedtur i hele Europa i de sidste mange år, efter at den liberalisme, som hr. Helge Sander står for, er blevet til virkelighed derovre, og det er for mig at se – blandt en masse andre ting – et eksempel på, at den liberalisme, hr. Fogh Rasmussen og hr. Helge Sander står for, ikke er svaret på noget som helst i forhold til den kommunisme, der brød sammen, og som skulle bryde sammen!

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg har stor forståelse for, at hr. Holger K. Nielsen bliver oprevet, når nogle sandheder rulles frem fra Folketingets talerstol. Men jeg synes dog, det er ganske urimeligt at give liberalismen skylden for de forhold, som gælder i Rusland i dag – og i andre Østlande for den sags skyld – i betragtning af den korte tid, denne form har haft mulighed for at eksistere i lan-